

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — Postępowanie karne przeciwko Arturowi Leymannowi, Aleksejowi Pustovarovowi

(Sprawa C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Artykuł 27 — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Zasada szczególności — Postępowanie w sprawie udzielania zgody)

(2009/C 44/38)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Artur Leymann, Aleksei Pustovarov

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein oikeus — Wykładnia art. 27 ust. 2, 3 i 4 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (Dz.U. L 190, s. 1) — Zmiana opisu czynu stanowiącego podstawę oskarżenia względem czynu stanowiącego podstawę nakazu aresztowania — Pojęcie „inne [przestępstwo] niż to, w związku z którym [osoba] została przekazana” — Konieczność wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zgody

Sentencja

1) W celu stwierdzenia, że rozważane przestępstwo nie jest „innym przestępstwem” niż to, które stanowiło podstawę przekazania, w rozumieniu art. 27 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, co wymagałoby wszczęcia postępowania w sprawie wyrażenia zgody, o którym mowa w art. 27 ust. 3 lit g) i art. 27 ust. 4 tej decyzji ramowej, należy zbadać, czy znamiona przestępstwa według opisu prawnego tego przestępstwa w wydającym nakaz państwie członkowskim są takie same jak te, ze względu na które nastąpiło przekazanie osoby, i czy istnieje wystarczająca zgodność pomiędzy danymi widniejącymi w nakazie aresztowania a danymi wymienionymi w późniejszej czynności procesowej. Zmiany dotyczące okoliczności czasu i miejsca są dozwolone, o ile wynikają one z zebranych w ramach postępowania toczącego się w wydającym nakaz państwie członkowskim informacji, dotyczących zachowania opisanego w nakazie aresztowania, nie zmieniają charakteru przestępstwa i nie pociągają za sobą speł-

nienia przesłanek odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania na mocy art. 3 i 4 decyzji ramowej.

- 2) W okolicznościach, jakie zaistniały w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, zmiana w opisie przestępstwa dotycząca rodzaju przedmiotowego środka odurzającego nie prowadzi sama z siebie do zdefiniowania „innego przestępstwa” niż to, które stanowiło podstawę przekazania, w rozumieniu art. 27 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584.
- 3) Wyjątek przewidziany w art. 27 ust. 3 lit. c) decyzji ramowej 2002/584 powinien być interpretowany w ten sposób, że w razie stwierdzenia popełnienia „innego przestępstwa” niż to, które stanowiło podstawę przekazania, wymagane jest wystąpienie o zgodę, zgodnie z art. 27 ust. 4 decyzji ramowej, i jej uzyskanie, jeśli ma zostać wykonana kara pozbawienia wolności lub środek zabezpieczający związany z pozbawieniem wolności. Możliwe jest ściganie lub skazanie osoby za takie przestępstwo przed uzyskaniem tej zgody, o ile żaden środek ograniczenia wolności nie jest stosowany na etapie ścigania lub postępowania karnego zmierzającego do wydania wyroku w odniesieniu do tego przestępstwa. Wyjątek, o którym mowa w art. 27 ust. 3 lit. c), nie stoi w każdym razie na przeszkodzie nałożeniu na osobę przekazaną środka ograniczenia wolności przed uzyskaniem zgody, jeżeli ten środek jest uzasadniony przez pozostałe zarzuty objęte aktem oskarżenia, wymienione w europejskim nakazie aresztowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 19 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Deniz Sahin przeciwko Bundesminister für Inneres

(Sprawa C-551/07) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuły 18 WE i 39 WE — Prawo do poszanowania życia rodzinnego — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego, który wjechał na terytorium państwa członkowskiego jako osoba ubiegająca się o azyl, a następnie zawarł związek małżeński z obywatelką innego państwa członkowskiego)

(2009/C 44/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deniz Sahin

Strona pozwana: Bundesminister für Inneres

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Wykładnia art. 18 WE i 39 WE oraz art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, lit. d) i ust. 2, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego, który wjechał na terytorium państwa członkowskiego jako osoba ubiegająca się o azyl, a następnie zawarł związek małżeński z obywatelką innego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Wykładni art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 2 oraz art. 7 ust. 1 lit. d) i ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy dokonywać w ten sposób, że dotyczą one także członków rodziny, którzy przybyli do przyjmującego państwa członkowskiego niezależnie od obywatela Unii i nabyli status członka rodziny bądź stworzyli wspólnotę rodzinną z tym obywatelem Unii będąc już w tym państwie. Nie ma w tej kwestii znaczenia okoliczność, że w chwili nabycia przez członka rodziny tego statusu lub stworzenia wspólnoty rodzinnej przebywa tymczasowo w przyjmującym państwie członkowskim na podstawie przepisów azylowych tego państwa
- 2) Artykuł 9 ust. 1 oraz art. 10 dyrektywy 2004/38 stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którym członkowie rodziny obywatela Unii, którzy nie posiadają obywatelstwa jednego z państw członkowskich i którym na mocy prawa wspólnotowego, w szczególności na mocy art. 7 ust. 2 dyrektywy, przysługuje prawo pobytu, nie mogą uzyskać karty pobytowej członka rodziny obywatela Unii jedynie z tego względu, że posiadają tymczasowe zezwolenie na pobyt w przyjmującym państwie członkowskim na podstawie przepisów azylowych tego państwa.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 13 listopada 2008 r. — Giuseppe Gargani przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-25/08 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga przewodniczącego Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego dotycząc „decyzji” przewodniczącego Parlamentu Europejskiego o przedstawieniu w imieniu Parlamentu uwag pisemnych w postępowaniu o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Termin na wniesienie skargi)

(2009/C 44/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Giuseppe Gargani (przedstawiciel: W. Rothley, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Schoo i H. Krück, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 21 listopada 2007 r. w sprawie T-94/06 Giuseppe Gargani przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, którym Sąd odrzucił jako oczywiście niedopuszczalną skargę wniesioną przez przewodniczącego Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego dotyczącą stwierdzenia nieważności decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego o przedstawieniu w imieniu Parlamentu uwag pisemnych na podstawie art. 23 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości w postępowaniu o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, podjętej wbrew opinii Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego i odmawiającej podania tej kwestii do rozważania przez plenum PE

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) G. Gargani zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.